

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/62/EB

frá 27. september 1996

um mat og stjórn á gæðum andrúmslofts

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 130. gr. s,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Í fimmtu aðgerðaáætluninni um umhverfið frá árinu 1992, en ráðið og fulltrúar ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, samþykktu almenn stefnumið hennar í ályktun sinni 93/C 138/01 frá 1. febrúar 1993 ⁽⁴⁾, eru fyrirhugaðar breytingar á núgildandi löggjöf um loftmengunarefni. Í aðgerðaáætluninni er mælt með að sett verði langtímamarkmið um gæði andrúmslofts.

Til að vernda umhverfið í heild og heilsu manna ber að varast, fyrirbyggja eða draga úr samsöfnun skaðlegra loftmengunarefna og/eða setja viðmiðunarmörk og/eða viðvör- unarmörk fyrir mengun í andrúmslofti.

Til að tekið sé mið af þeim sérstöku ferlum sem valda myndun ósons kann að reynast nauðsynlegt að bæta markgildum við þessi viðmiðunar- og/eða viðvör- unarmörk eða láta þau koma í stað þeirra.

Tölugildi viðmiðunarmarka, viðvör- unarmarka og, að því er óson varðar, markgilda og/eða viðmiðunarmarka og við- vör- unarmarka skulu ákvarðast á grundvelli niðurstaðna úr vinnu alþjóðlegra vísindahópa sem starfa á þessu sviði.

Framkvæmdastjórnin skal láta fara fram rannsóknir til að greina áhrif samanlagðrar verkunar mismunandi mengun- arefna eða mengunarvalda og áhrif loftslags á verkun mis-

munandi mengunarefna sem rannsókuð eru í tengslum við þessa tilskipun.

Meta þarf gæði andrúmslofts með tilliti til viðmiðunarmarka og/eða viðvör- unarmarka og, að því er varðar óson, mark- gilda og/eða viðmiðunarmarka, að teknu tilliti til þess fjölda fólks og stærðar þeirra vistkerfa sem verða fyrir loftmengun og einnig til umhverfis.

Til að unnt sé að gera samanburð á mati á gæðum andrúms- lofts, sem byggist á mælingum í aðildarríkjunum, verður að tilgreina staðsetningu og fjölda sýnatökustaða og tilvísun- araðferðir við mælingu þegar fastsetja á viðvör- unarmörk, viðmiðunarmörk og markgildi.

Til að gera það kleift að nota aðrar aðferðir til að meta gæði andrúmslofts en beinar mælingar er nauðsynlegt að skilgreina viðmiðanir um notkun og kröfur um nákvæmni þessara aðferða.

Auk þeirra almennu ráðstafana, sem ákveðnar eru í sam- ræmi við þessa tilskipun, skal gera sérstakar ráðstafanir að því er varðar einstök efni.

Þessar sérstöku ráðstafanir þarf að samþykkja eins skjótt og kostur er til að ná heildarmarkmiðum þessarar tilskipunar.

Safna skal, til undirbúnings, gögnum um dæmigerð stig mengunarefna.

Til að vernda umhverfið í heild og heilsu manna verða aðildarríkin að grípa til aðgerða þegar farið er yfir viðmið- unarmörk þannig að þessi mörk séu virt innan tilskilinna tímamarka.

Í þeim ráðstöfunum sem aðildarríkin gera skal tekið tillit til skilyrða í reglugerðum sem fjalla um rekstur iðjuvera, í samræmi við ákvæði bandalagsins, þegar þau ákvæði eiga við, um samþættingu aðgerða til að fyrirbyggja og draga úr mengun.

Það tekur tíma að hrinda þessum ráðstöfunum í framkvæmd og gera þær skilvirkar og því er nauðsynlegt að setja tíma- bundin vikmörk fyrir viðmiðunarmörkin.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 216, 6. 8. 1994, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 110, 2. 5. 1995, bls. 5.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. júní 1995 (Stjtið. EB nr. C 166, 3. 7. 1995, bls. 173), sameiginleg afstaða ráðsins frá 30. nóvember 1995 (Stjtið. EB nr. C 59, 28. 2. 1996, bls. 24) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 22. maí 1996 (Stjtið. EB nr. C 166, 10. 6. 1996, bls. 63).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. C 138, 17. 5. 1993, bls. 1.

Í aðildarríkjunum kunna að vera svæði þar sem mengun er yfir viðmiðunarmörkum en innan leyfilegra vikmarka. Hlíta verður viðmiðunarmörkunum innan tilskilinna tímamarka.

Aðildarríkin skulu hafa samráð sín á milli ef stig mengunarefnis fer yfir, eða ef líklegt er að það fari yfir, viðmiðunarmörkin að viðbættum vikmörkunum eða, ef við á, yfir viðvörðunarmörkin vegna verulegrar mengunar sem á upptök sín í öðru aðildarríki.

Unnt er að draga úr áhrifum bráðamengunar á heilsu manna með því að setja viðvörðunarmörk og skal gera varúðarráðstafanir ef farið er yfir þau.

Á svæðum og á þéttbýlisstöðum þar sem stig mengunarefna eru undir viðmiðunarmörkum ber aðildarríkjunum að leitast við að halda gæðum andrúmslofts, sem samrýmist sjálfbærri þróun, sem mestum.

Til að auðvelda meðhöndlun og samanburð gagnanna sem berast skal afhenda þau framkvæmdastjórninni í stöðluðu formi.

Framkvæmd víðtækra og samhangandi stefnumiða er varða mat og stjórn á gæðum andrúmslofts verður að byggjast á traustum tækni- og vísindagrunni og stöðugum skoðana-skiptum milli aðildarríkjanna.

Forðast þarf að auka að óþörfu það magn upplýsinga sem aðildarríkjunum er skylt að senda. Upplýsingarnar, sem framkvæmdastjórnin safnar í tengslum við framkvæmd þessarar tilskipunar, koma evrópsku umhverfisstofnuninni (EEA) að gagni og því er framkvæmdastjórninni heimilt að framsenda þau þangað.

Æskilegt kann að reynast að laga viðmiðanir og aðferðir, sem eru notaðar til að meta gæði andrúmslofts, að framförum í vísindum og tækni og að því fyrirkomulagi sem er á miðlun upplýsinga sem skylt er að veita samkvæmt þessari tilskipun. Til að auðvelda framkvæmd þeirrar vinnu, sem þetta krefst, ber að ákvarða málsmeðferð til að koma á nánu nefndarsamstarfi milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar.

Til að stuðla að gagnkvæmri miðlun upplýsinga milli aðildarríkjanna og umhverfisstofnunarinnar ber framkvæmdastjórninni, með aðstoð umhverfisstofnunarinnar, að birta skýrslu á þriggja ára fresti um gæði andrúmslofts í bandalaginu.

Fyrst ber að grípa til aðgerða gegn efnem sem falla þegar undir tilskipun ráðsins 80/779/EBE frá 15. júlí 1980 um viðmiðunarmörk og leiðbeiningarmörk fyrir loftgæði varðandi brennisteinsdíoxíð og svífryk⁽¹⁾, tilskipun ráðsins 82/884/EBE frá 3. desember 1982 um viðmiðunarmörk fyrir blý í andrúmslofti⁽²⁾, tilskipun ráðsins 85/203/EBE

⁽¹⁾ Stjútíð. EB nr. L 229, 30. 8. 1980, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE (Stjútíð. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48).

⁽²⁾ Stjútíð. EB nr. L 378, 31. 12. 1982, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE.

frá 7. mars 1985 um loftgæðastaðla fyrir köfnunarefnisdíoxíð⁽³⁾ og tilskipun ráðsins 92/72/EBE frá 21. september 1992 um loftmengun af ósoni⁽⁴⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Meginmarkmið þessarar tilskipunar er að skilgreina grundvallarreglur í sameiginlegri áætlun um:

- að skilgreina og setja markmið um gæði andrúmslofts í bandalaginu sem miða að því að komast hjá, fyrirbyggja eða draga úr skaðlegum áhrifum á heilsu manna og umhverfið í heild,
- að meta gæði andrúmslofts í aðildarríkjunum á grundvelli sameiginlegra aðferða og viðmiðana,
- að afla nægilegra upplýsinga um gæði andrúmslofts og sjá til þess að almenningur hafi aðgang að þeim, meðal annars með því að setja viðvörðunarmörk,
- að viðhalda gæðum andrúmslofts þar sem þau eru mikil en bæta þau ella.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „andrúmsloft“: loft í veðrahvolfi, að undanskildu lofti á vinnustöðum og innandyrá;
2. „mengunarefni“: efni sem menn losa beint eða óbeint út í andrúmsloftið og líklegt er að hafi skaðleg áhrif á heilsu manna og/eða umhverfið í heild;
3. „stig mengunarefnis“: styrkur mengunarefnis í andrúmslofti eða ákoma þess á yfirborð á ákveðnum tíma;
4. „mat“: aðferð til að mæla, reikna út, spá fyrir um eða meta stig mengunarefnis í andrúmsloftinu;
5. „viðmiðunarmörk“: stig mengunarefnis sem er ákvarðað á grundvelli vísindalegrar þekkingar í því skyni að komast hjá, fyrirbyggja eða draga úr skaðlegum áhrifum á heilsu manna og/eða á umhverfið í heild, og sem skal nást innan tilskilinna tímamarka og má ekki fara

⁽³⁾ Stjútíð. EB nr. L 87, 27. 3. 1985, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB nr. L 297, 13. 10. 1992, bls. 1.

yfir mörkin eftir að þeim er náð;

6. „markgildi“: stig mengunarefnis sem er ákvarðað með það fyrir augum að komist verði í auknum mæli hjá skaðlegum áhrifum á heilsu manna og/eða umhverfið í heild til lengri tíma litið og sem skal nást innan tilskilinna tímamarka, ef unnt er;
7. „viðvörðunarmörk“: stig mengunarefnis sem er ákvarðað þannig að ef farið er yfir það stafar heilsu manna hættu af mengun þótt hún vari skammt og skulu aðildarríkin þá gera ráðstafanir tafarlaust samkvæmt þessari tilskipun;
8. „vikmörk“: ákveðinn hundraðshluti viðmiðunarmarka, en fara má yfir viðmiðunarmörkin sem honum nemur í samræmi við þau skilyrði sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun;
9. „svæði“: hluti af yfirráðasvæði aðildarríkjanna sem þau hafa afmarkað;
10. „þéttbýlisstaður“: svæði þar sem íbúafjöldi er yfir 250 000 eða, ef fjöldi íbúa er 250 000 eða minni, sá þéttleiki byggðar á km² sem réttlætir að aðildarríkin meti og stjórni gæðum andrúmslofts.

3. gr.

Framkvæmd og ábyrgðarsvið

Að því er varðar framkvæmd þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin tilgreina lögbær yfirvöld og aðila á viðeigandi stigum sem skulu:

- annast framkvæmd þessarar tilskipunar,
- meta gæði andrúmslofts,
- samþykkja mælingarbúnað (aðferðir, tæki, net, rannsóknarstofur),
- tryggja nákvæmni mælinga með mælingarbúnaðinum með því að prófa hvort hann uppfylli gæðakröfurnar, einkum með innra gæðaeftirliti, meðal annars í samræmi við kröfur evrópskra gæðatryggingarstaðla,
- greina matsaðferðir,
- samræma, á yfirráðasvæði sínu, bandalagsáætlanir um gæðatryggingu sem framkvæmdastjórnin skipuleggur.

Þegar aðildarríkin veita framkvæmdastjórninni upplýsingarnar sem um getur í fyrsta undirlið skulu þau gera þær aðgengilegar almenningsi.

4. gr.

Setning viðmiðunarmarka og viðvörðunarmarka fyrir andrúmsloft

1. Framkvæmdastjórnin leggur tillögur fyrir ráðið um setningu viðmiðunarmarka og, eftir því sem við á, viðvörðunarmarka fyrir mengunarefnin, sem talin eru upp í I. viðauka,

samkvæmt eftirfarandi tímaáætlun:

- fyrir mengunarefni 1 – 5, eigi síðar en 31. desember 1996,
- fyrir óson, í samræmi við 8. gr. tilskipunar 92/72/EBE,
- fyrir mengunarefni 7 – 8, eigi síðar en 31. desember 1997,
- fyrir mengunarefni 9 – 13, eins skjótt og unnt er og eigi síðar en 31. desember 1999.

Sem dæmi má nefna að þegar viðmiðunarmörk og, eftir því sem við á, viðvörðunarmörk eru ákvörðuð skal taka tillit til þáttanna sem mælt er fyrir um í II. viðauka.

Að því er varðar óson skal í þessum tillögum tekið tillit til hinna sérstöku myndunarferla ósons og skal í því skyni kveðið á um markgildi og/eða viðmiðunarmörk.

Sé farið yfir markgildi, sem hefur verið sett fyrir óson, skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um ráðstafanir sem eru gerðar til að komast niður í markgildið á ný. Með hliðsjón af þessum upplýsingum skal framkvæmdastjórnin meta hvort ástæða sé til að gera frekari ráðstafanir á vettvangi bandalagsins og leggja tillögur fyrir ráðið ef þörf krefur.

Framkvæmdastjórnin skal leggja tillögur fyrir ráðið um ákvörðun viðmiðunarmarka fyrir önnur mengunarefni og, eftir því sem við á, viðvörðunarmarka ef í ljós kemur, með hliðsjón af framförum í vísindum og að teknu tilliti til þeirra viðmiðana sem mælt er fyrir um í III. viðauka, að nauðsynlegt er að komast hjá, fyrirbyggja eða draga úr skaðlegum áhrifum þessara mengunarefna á heilsu manna og/eða umhverfið í heild í bandalaginu.

2. Framkvæmdastjórnin skal sjá um að forsendur viðmiðunarmarkanna og viðvörðunarmarkanna, sem um getur í 1. mgr., verði endurskoðaðar með hliðsjón af nýjustu gögnum úr vísindarannsóknum á viðkomandi sviðum innan faraldsfræði og umhverfismála og nýjustu framförum í mælitækni.

3. Þegar sett eru viðmiðunarmörk og viðvörðunarmörk skal ákveða viðmiðanir og aðferðir fyrir:

- a) mælingar sem gera skal í tengslum við framkvæmd þeirrar löggjafar sem um getur í 1. mgr.:
 - staðsetningu sýnatökustaða,
 - lágmarksfjölda sýnatökustaða,
 - tilvísunarmæliaðferðir og sýnatökuaðferðir;
- b) notkun annarra aðferða til að meta gæði andrúmslofts, einkum reiknilíkana:
 - rúmupplausn fyrir reiknilíkön og hlutlægar matsaðferðir,
 - tilvísunaraðferðir fyrir útreikninga.

Þessar viðmiðanir og tækniaðferðir skal ákvarða fyrir hvert mengunarefni og í samræmi við stærð þéttbýlisstaðar eða stig mengunarefna á svæðinu þar sem verið er að rannsaka gæði andrúmslofts.

4. Til að tekið sé tillit til þess, þegar viðmiðunarmörk eru sett, hvert stig tiltekins mengunarefnis er í raun og hvaða tíma þurfi til að gera ráðstafanir til að bæta gæði andrúmslofts skal ráðið einnig setja tímabundin vikmörk fyrir viðmiðunarmörkin.

Þessi vikmörk skulu þröngd í samræmi við reglur um málsmeðferð sem eftir er að skilgreina fyrir hvert mengunarefni þannig að unnt verði að ná viðmiðunarmörkunum eigi síðar en í lok frests sem ákveðinn er fyrir hvert mengunarefni þegar viðmiðunarmörkin eru sett.

5. Í samræmi við sáttmálann skal ráðið samþykkja löggjöfina sem kveðið var á um í 1. mgr. og ákvæðin sem mælt er fyrir um í 3. og 4. mgr.

6. Geri aðildarríki strangari ráðstafanir en þær sem mælt er fyrir um í ákvæðunum, sem um getur í 5. mgr., skal það tilkynna það framkvæmdastjórninni.

7. Hyggist aðildarríki setja viðmiðunarmörk eða viðvör- unarmörk fyrir mengunarefni sem ekki er getið um í I. við- auka og falla ekki undir ákvæði bandalagsins um gæði and- rúmslofts í bandalaginu skal það tilkynna það framkvæmda- stjórninni með nægum fyrirvara. Framkvæmdastjórninni ber að svara því með nægum fyrirvara hvort nauðsynlegt sé að grípa til aðgerða á vettvangi bandalagsins í samræmi við viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í III. viðauka.

5. gr.

Bráðabirgðamat á gæðum andrúmslofts

Aðildarríki, sem hafa ekki tiltækar mælitölur um dæmigerð stig mengunarefna fyrir öll svæði og þéttbýlisstaði, skulu láta fara fram mælingar, kannanir eða mat, sem líta má á sem dæmigerð, í því skyni að hafa gögn tiltæk nógu tímanlega til að framkvæma ákvæðin sem um getur í 1. mgr. 4. gr.

6. gr.

Mat á gæðum andrúmslofts

1. Eftir að búið er að setja viðmiðunarmörk og viðvör- unarmörk skal meta gæði andrúmslofts alls staðar á yfir- ráðasvæði aðildarríkjanna í samræmi við þessa grein.

2. Í samræmi við viðmiðanirnar, sem um getur í 3. mgr. 4. gr., er skylt að mæla mengunarefnin, sem skipta máli samkvæmt þeirri málsgrein, á eftirfarandi svæðum:

- þéttbýlisstöðum samkvæmt skilgreiningu í 10. mgr. 2. gr.,
- svæðum þar sem stig mengunarefnanna eru á milli við- miðunarmark og þess sem kveðið er á um í 3. mgr., og

— öðrum svæðum þar sem stig mengunarefnanna eru yfir viðmiðunarmörkum.

Auk mælinganna, sem kveðið er á um, er heimilt að nota reiknilíkön til að fá nægilegar upplýsingar um gæði and- rúmslofts.

3. Nota má sambland mælinga og reiknilíkana til að meta gæði andrúmslofts þar sem stig mengunarefna á dæmigerðu tímabili eru undir stigi sem er lægra en viðmiðunarmörkin sem ákvarða skal í samræmi við ákvæðin sem um getur í 5. mgr. 4. gr.

4. Þegar stig mengunarefna eru undir því stigi sem ákvarða skal í samræmi við ákvæðin sem um getur í 5. mgr. 4. gr. er unnt að nota aðeins reiknilíkan eða hlutlægar matsaðferðir til að meta stig mengunarefna. Þetta ákvæði gildir ekki um þéttbýlisstaði ef um er að ræða mengunar- efni sem viðvör- unarmörk hafa verið sett fyrir í samræmi við ákvæðin sem um getur í 5. mgr. 4. gr.

5. Ef mæla þarf mengunarefni skal gera mælingar á föst- um stöðum, annaðhvort samfelld eða með slembisýnatöku. Fjöldi mælinga skal vera nægilega mikill til að unnt sé að ákvarða mæld stig.

7. gr.

Bætt gæði andrúmslofts

Almennar kröfur

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að viðmiðunarmörkin séu virt.

2. Ráðstafanir, sem gerðar eru til að ná markmiðum þess- arar tilskipunar, skulu tryggja:

- a) að tekið sé tillit til samþættrar stefnu í verndun lofts, vatns og jarðvegs;
- b) að ekki sé brotið í bága við löggjöf bandalagsins um öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum;
- c) að umhverfi annarra aðildarríkja verði ekki fyrir skað- legum áhrifum.

3. Aðildarríki skulu semja aðgerðaáætlanir um skamm- tímaráðstafanir sem grípa skal til ef hætta er á að farið verði yfir viðmiðunarmörk og/eða viðvör- unarmörk og til að draga úr þeirri hættu og stytta tímann sem slík atvik vara. Þessar áætlanir gætu tekið til ráðstafana um varnir og, ef þurfa þyk- ir, um stöðvun starfsemi, til dæmis bifreiðaumferðar, sem á þátt í því að farið er yfir mengunarmörkin.

8. gr.

Ráðstafanir sem gilda á svæðum þar sem stig mengunarefna eru yfir viðmiðunarmörkum

1. Aðildarríkin skulu gera skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði þar sem stig eins eða fleiri mengunarefna er hærra en viðmiðunarmörkin að viðbættum vikmörkunum.

Ef vikmörk hafa ekki verið ákvörðuð fyrir tiltekið mengunarefni skal meðhöndla svæði og þéttbýlisstaði, þar sem stig þessa mengunarefnis fer yfir viðmiðunarmörkin, á sama hátt og svæðin og þéttbýlisstaðina sem um getur í fyrstu undirgrein, og skulu 3., 4. og 5. gr. gilda um þau.

2. Aðildarríkin skulu gera skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði þar sem stig eins eða fleiri mengunarefna er á milli viðmiðunarmarkanna og viðmiðunarmarkanna að viðbættum vikmörkum.

3. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir á þeim svæðum og þéttbýlisstöðum sem um getur í 1. mgr. til að tryggja undirbúning eða framkvæmd áforma eða áætlunar í þeim tilgangi að ná viðmiðunarmörkunum innan tilskilinna tímamarka.

Í umræddum áformum eða áætlun, sem almenningur skal hafa aðgang að, skulu að minnsta kosti vera þær upplýsingar sem fram koma í IV. viðauka.

4. Á svæðunum og þéttbýlisstöðunum sem um getur í 1. mgr., þar sem stig eins eða fleiri mengunarefna er hærra en viðmiðunarmörkin, skulu aðildarríkin leggja fram samþætta áætlun sem tekur til allra viðkomandi mengunarefna.

5. Framkvæmdastjórnin skal reglubundið fylgjast með framkvæmd áforma eða áætlana, sem henni eru send samkvæmt 3. mgr., með því að kanna framvindu þeirra og horfur í loftmengun.

6. Ef stig mengunarefnis fer yfir, eða ef líklegt er að það fari yfir, viðmiðunarmörkin að viðbættum vikmörkunum eða, ef við á, yfir viðvörðunarmörkin vegna verulegrar mengunar sem á upptök sín í öðru aðildarríki skulu hlutaðeigandi aðildarríki hafa samráð um að ráða bót á vandanum. Framkvæmdastjórninni er heimilt að taka þátt í þessum samráðsfundum.

9. gr.

Kröfur á svæðum þar sem stig mengunarefna eru undir viðmiðunarmörkum

Aðildarríkin skulu gera skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði þar sem stig mengunarefna eru undir viðmiðunarmörkum.

Aðildarríkin skulu halda stigi mengunarefna á þessum svæðum og þéttbýlisstöðum undir viðmiðunarmörkunum

og leitast við að halda gæðum andrúmslofts, sem samrýmist sjálfbærri þróun, sem mestum.

10. gr.

Ráðstafanir sem gilda ef farið er yfir viðvörðunarmörkin

Ef farið er yfir viðvörðunarmörkin skulu aðildarríkin sjá til þess að gerðar verði nauðsynlegar ráðstafanir til að upplýsa almenning um það (t.d. í útvarpi, sjónvarpi og blöðum). Aðildarríkin skulu einnig senda framkvæmdastjórninni bráðabirgðaupplýsingar um mælistig mengunarefna og hversu lengi mengunaratvikið eða -atvikin vara eigi síðar en þremur mánuðum eftir að þau áttu sér stað. Í tengslum við ákvörðun viðvörðunarmarkanna skal taka saman skrá yfir þær lágmarksupplýsingar sem veita ber almenningi.

11. gr.

Sending upplýsinga og skýrslna

Þegar ráðið hefur samþykkt fyrstu tillöguna sem um getur í fyrsta undirliði 1. mgr. 4. gr.:

1. skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um lögbæru yfirvöldin, rannsóknarstofurnar og aðilana sem um getur í 3. gr. og

a) á svæðunum sem um getur í 1. mgr. 8. gr.:

i) skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni ef stig mengunarefna fara yfir viðmiðunarmörk að viðbættum vikmörkum, hvaða daga eða á hvaða tímabili þessi stig mældust og um gildin sem mælast á níu mánaða tímabili frá lokum hvers árs.

Ef vikmörk hafa ekki verið ákvörðuð fyrir tiltekið mengunarefni skal meðhöndla svæði og þéttbýlisstaði, þar sem þetta mengunarefni fer yfir viðmiðunarmörkin, á sama hátt og svæðin og þéttbýlisstaðina sem um getur í fyrstu undirgrein;

ii) skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um ástæðurnar fyrir hverju skráðu atviki innan níu mánaða frá lokum hvers árs;

iii) skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni þau áform eða þær áætlanir sem um getur í 3. mgr. 8. gr. eigi síðar en tveimur árum eftir lok ársins þegar þessi stig mengunarefna mældust;

iv) skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni á þriggja ára fresti um framvindu viðkomandi áforma eða áætlunar;

b) skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni árlega, og eigi síðar en níu mánuðum eftir lok hvers árs, skrá yfir þau svæði og þéttbýlisstaði sem um getur í 1. og 2. mgr. 8. gr. og í 9. gr.;

c) skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni á þriggja ára fresti, á grundvelli sviðsskýrslunnar sem

um getur í 4. gr. tilskipunar ráðsins 91/692/EBE frá 23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd vissra tilskipana um umhverfismál⁽¹⁾ og, eigi síðar en níu mánuðum eftir lok hvers þriggja ára tímabils, upplýsingar um mæld eða metin stig mengunarefna, eftir því sem við á, á þeim svæðum og þéttbýlisstöðum sem um getur í 8. og 9. gr.;

- d) skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um aðferðir sem eru notaðar við bráðabirgðamat á gæðum andrúmslofts sem kveðið er á um í 5. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal birta:

- a) árlega skrá um þau svæði og þéttbýlisstaði sem um getur í 1. mgr. 8. gr.;
- b) skýrslu á þriggja ára fresti um gæði andrúmslofts í bandalaginu. Í þessari skýrslu skal í stuttu máli gera grein fyrir þeim upplýsingum sem fengist hafa með því fyrirkomulagi sem framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafa á upplýsingaskiptum sín á milli.

3. Framkvæmdastjórnin skal nýta sér eftir þörfum þá sérfræðikunnáttu sem evrópska umhverfisstofnunin hefur yfir að ráða þegar hún semur skýrsluna sem um getur í b-lið 2. mgr.

12. gr.

Nefndin og verksvið hennar

1. Breytingar, sem eru nauðsynlegar til að laga þær viðmiðanir og þá tækni sem um getur í 2. mgr. 4. gr. að framförum í vísindum og tækni og einstök atriði þess fyrirkomulags sem er á miðlun upplýsinganna, sem veita skal samkvæmt 11. gr., svo og önnur verk sem tilgreind eru í ákvæðunum sem um getur í 3. mgr. 4. gr., skal samþykkja í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir í 2. mgr. þessarar greinar.

Þessi aðlögun má ekki leiða til þess að viðmiðunarmörkum eða viðvörunarmörkum verði breytt, beint eða óbeint.

2. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitinu skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr.

148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veða eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari innan 18 mánaða frá gildistöku hennar með hliðsjón af ákvæðunum sem varða I. – 4. gr., 12. gr. og I., II., III. og IV. viðauka, og í síðasta lagi daginn sem ákvæðin, sem um getur í 5. mgr. 4. gr., ganga í gildi, með hliðsjón af ákvæðum sem varða hinar greinarnar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

14. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. september 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

M. LOWRY

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48.

*I. VIÐAUKI***SKRÁ YFIR LOFTMENGUNAREFNI SEM TEKIÐ SKAL TILLIT TIL VIÐ
MAT OG STJÓRN Á GÆÐUM ANDRÚMSLOFTS****I. Mengunarefni sem rannsaka skal í byrjunaráfanga, að meðtöldum mengunarefnum sem falla undir
gildandi tilskipanir um gæði andrúmslofts**

1. Brennisteinsdíoxíð
2. Köfnunarefnisdíoxíð
3. Fíngert ryk, t.d. sótt (að meðtöldu pm 10)
4. Svífryk
5. Blý
6. Óson

II. Önnur loftmengunarefni

7. Bensen
 8. Kolmónoxíð
 9. Fjölarómatísk vetniskolefni
 10. Kadmíum
 11. Arsen
 12. Nikkel
 13. Kvikasilfur
-

*II. VIÐAUKI***ÞÆTTIR SEM TEKID SKAL TILLIT TIL VIÐ SETNINGU VIÐMIÐUNAR-
MARKA OG VIÐVÖRUNARMARKA**

Þegar sett eru viðmiðunarmörk og, eftir því sem við á, viðvörðunarmörk skal t.d. tekið tillit til eftirfarandi þátta:

- hversu mikilli mengun íbúarnir, einkum viðkvæmir hópar, verða fyrir,
- loftslags,
- næmi jurta og dýra og heimkynna þeirra,
- sögulegrar arfleifðar sem verður fyrir áreiti mengunarefna,
- efnahagslegrar og tæknilegrar hagkvæmni,
- mengunarefna sem berast langar leiðir, einnig afleiddra mengunarefna, að ósoni meðtöldu.

*III. VIÐAUKI***VIÐMIÐUNARREGLUR UM VAL Á LOFTMENGUNAREFNUM SEM TEK-
ID SKAL TILLIT TIL**

1. Hugsanleg áhrif, auk styrkleika þeirra og tíðni; að því er varðar heilsu manna og umhverfið í heild skal tekið sérstakt tillit til áhrifa sem ganga ekki til baka.
2. Dreifing og hár styrkur mengunarefnisins í andrúmslofti.
3. Ummyndun í umhverfi eða efnaskiptabreytingar, þar eð þessar breytingar geta leitt til myndunar enn eitradri efna.
4. Þrávirkni í umhverfinu, einkum ef mengunarefnið brotnar ekki niður og getur safnast fyrir í mönnum, umhverfi eða fæðukeðjum.
5. Áhrif mengunarefnis:
 - fjöldi íbúa, lifandi auðlindir eða vistkerfi sem verða fyrir mengun,
 - tilvist sérlega viðkvæmra markhópa á viðkomandi svæði.
6. Einnig er heimilt að nota áhættumatsaðferðir.

Við val á mengunarefnum skal tekið tillit til viðeigandi hættuviðmiðana, sem settar eru á grundvelli tilskipunar 67/548/EBE ⁽¹⁾ og síðari breytinga á henni.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 196, 16. 8. 1967, bls. 1/670. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/632/EBE (Stjttíð. EB nr. L 338, 10. 12. 1991, bls. 23)

IV. VIÐAUKI

**UPPLÝSINGAR SEM SKULU KOMA FRAM Í STAÐBUNÐNUM, SVÆÐIS-
BUNÐNUM EÐA INNLENDUM FRAMKVÆMDAÁÆTLUNUM UM AUKIN
GÆÐI ANDRÚMSLOFTS.****Upplýsingar sem ber að veita samkvæmt 3. mgr. 8. gr.**

1. *Staður þar sem mæld var mengun umfram leyfileg mörk:*
 - svæði
 - borg (kort)
 - mælistöð (kort, landfræðileg hnit)
 2. *Almennar upplýsingar*
 - tegund svæðis (borg, iðnaðarsvæði eða sveit)
 - áætluð stærð mengaðs svæðis (km²) og fjöldi íbúa sem varð fyrir mengun
 - viðeigandi loftslagsupplýsingar
 - viðeigandi staðfræðiupplýsingar
 - nægilegar upplýsingar um hvers konar markhópar þurfi á vernd að halda á svæðinu.
 3. *Ábyrg yfirvöld*

Nöfn og heimilisföng manna sem bera ábyrgð á þróun og framkvæmd áætlana til úrbóta.
 4. *Eðli mengunar og mat á mengun*
 - styrkur sem mælst hefur undanfarandi ár (áður en ráðstafanir til úrbóta voru gerðar)
 - styrkur sem mælst hefur eftir að framkvæmd áætlunarinnar hófst
 - matsaðferðir.
 5. *Uppruni mengunar*
 - skrá yfir helstu mengunarpptök (kort)
 - heildarmagn losunar frá þessum upptökum (tonn á ári)
 - upplýsingar um mengun sem kemur frá öðrum svæðum.
 6. *Greining ástands*
 - nákvæmar upplýsingar um þá þætti sem stuðla að mengun umfram leyfileg mörk (flutningastarfsemi, svo sem flutningar yfir landamæri, myndun mengunarefna)
 - nákvæmar upplýsingar um hugsanlegar ráðstafanir til að auka loftgæði.
 7. *Nákvæmar upplýsingar um ráðstafanir eða áætlanir til úrbóta sem fyrir voru áður en þessi tilskipun tók gildi, það er:*
 - svæðisbundnar, innlendar, alþjóðlegar ráðstafanir.
 - mæld áhrif þessara ráðstafana.
 8. *Nákvæmar upplýsingar um ráðstafanir eða áætlanir sem samþykktar voru í því skyni að draga úr mengun eftir að þessi tilskipun tók gildi*
 - upptalning og lýsing á öllum ráðstöfunum sem eru fyrirhugaðar í tengslum við áætlunina
 - tímaáætlun um framkvæmd
 - mat á fyrirhuguðum úrbótum á loftgæðum og sá tími sem áætlað er að taki að ná þessum markmiðum.
 9. *Nákvæmar upplýsingar um ráðstafanir eða áætlanir sem eru fyrirhugaðar eða eru í athugun með langtíma-markmið í huga.*
 10. *Skrá yfir rit, skjöl og önnur verk o.s.frv. sem notuð eru sem viðbót við upplýsingarnar sem óskað er eftir í þessum viðauka.*
-